

belyst, får det klart frem fra statsministerens side her i spørgetiden.

Den anden ting, jeg vil sige, er i forhold til konventmodellen. Når statsministeren er indstillet på at være tilhænger af en konventmodel, så går jeg ikke ud fra, det er en ren kopiering af det konvent, der sad sidste år, altså den model, for da fik jo at vide også af de folk, der var centralt placeret i forbindelse med det konvent, at det reelle arbejde foregik i et formandskollegium mellem konventsamlingerne, og at man sådan f.eks. dagen før, man mødtes i konventet, så fik stabler af bilag udleveret af ting, der så skulle vedtages på det konvent, man mødtes i dagen efter. Så det var håbløst for de almindelige medlemmer at få særlig stor indsigt i det arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2595

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder statsministeren, at en traktatændring, der reducerer EU's Ministerråd til at være et andetkammer i et tokammerparlament, vil kunne tiltrædes af Danmark gennem en simpel ændring af tiltrædelsesloven og uden at spørge befolkningen?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens redegørelse for forholdet mellem Nicetraktaten og grundloven bygger på den forudsætning, at institutionerne kan ændres, uden at dette medfører suverænitetsafgivelse, og at regeringen kun vil sende en traktatændring til folkeafstemning, hvis regeringen er pisket til det efter regeringens egen fortolkning af grundlovens § 20. Dette vil formentlig indebære, at en traktatændring som foreslået af den tyske kansler efter regeringens tolkning af grundloven kan gennemføres af et simpelt flertal i Folketinget uden at spørge befolkningen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige til statsministeren, at problemet forsvinder jo altså ikke, fordi statsministeren ligesom strudsen stikker hovedet i busken. Vi bliver nødt til senere hen meget grundigt at diskutere denne konventidé, som statsministeren nu er

inde på. Men vi ved jo nu så, hvor det bærer hen. Det bærer hen mod en forbundsstat, og det bliver ikke med aktiv dansk modstand. Det er vel essensen i det signal, som statsministeren har givet i dag.

Men så er der det næste spørgsmål, for nu ved vi jo så fra unionsmodstanderside, hvad vi vil komme op imod fra nu af og frem til 2004. Det bliver i virkeligheden det endelige opgør om Danmarks EU-medlemskab, for jeg tror ikke på, at et flertal i den danske befolkning vil følge statsministeren på den vej.

Men spørgsmålet er jo, om den danske befolkning i 2004 får lejlighed til at tage stilling til det ved en folkeafstemning. Nu ville man jo ikke sende Nicetraktaten til folkeafstemning. Kan vi risikere, at en forbundsstat bliver vedtaget med dansk deltagelse uden en folkeafstemning her i Danmark?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen skulle nu alligevel lytte lidt mere til, hvad det egentlig er, jeg siger. Jeg siger, at den danske regering ikke finder, at SPD's forslag er den vej, vi bør gå.

Men så siger jeg også i øvrigt, at der er mange forslag i debatten, og der kommer flere, og der bruges nogle steder ord som tokammersystem eller forbundsorienteret udvikling af vores europæiske samarbejde, som det er vigtigt at forstå indholdet af. Men når der bliver spurgt, er der også et klart svar til hr. Keld Albrechtsen, og det er det, jeg nu gentager.

Når det derimod gælder konventet, sagde jeg også lige før, at det konvent, hvis det skal blive til noget, jo også vil indeholde personligt udpegede repræsentanter for regeringerne ligesom ved det sidste konvent, og jeg synes ikke, vi på forhånd her ved sådan en spørgetid som i dag skal sige: Det vil vi under ingen omstændigheder være med til. Der kan være meget god fornuft i, at landenes repræsentanter fra de nationale parlamenter, regeringsudpegede repræsentanter, fra offentligheden, fra Europa-Parlamentet, fra mange andre steder mødes og har en fri og åben og tilgængelig debat. Jeg synes ikke, vi skal holde nogen uden for den debat. Det er, som om jeg fornemmer, at uha dadada, det er noget forfærdeligt noget, hvis der er nogle, der sætter sig sammen og begynder at diskutere Europas fremtid. Vi skal være åbne, vi skal være også parat til at lytte til hinanden og diskutere det på en gennemskuelig måde.